

موضوع خطبه: ايمان به ربوبيت الله متعال

الخطيب: فضيلة الشيخ ماجد بن سليمان الرسي -حفظه الله-

لغة الترجمة: الفارسية

المترجم: عزيز عبدالله

الإيميل: a94309370@Gmail.com

قناتنا في التليجرام: <https://t.me/speech1345>

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَ مِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَّ لَهُ، وَ مَنْ يُضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ.

حمد و ستایش فقط مخصوص الله است، او را حمد می‌ستاییم و از او کمک می‌جوییم و از او آمرزش می‌خواهیم، و از بدی‌های خود و کارهای نادرست‌مان به الله پناه می‌بریم، هر را که الله هدایتش کند، هیچ‌کس نمی‌تواند گمراهش سازد و هر که الله گمراه سازد، هیچ هدایتگری ندارد، و شهادت می‌دهم که هیچ معبود به حقی جز الله یگانه بی‌همتا وجود ندارد و گواهی می‌دهم که محمد، بنده و فرستاده‌ی برحق اوست.

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَ لَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ} [آل عمران: 102].

(ای کسانی‌که ایمان آورده‌اید! آن‌گونه که شایسته است تقوای الله پیشه کنید و فقط در حالی بمیرید که تسلیم و مسلمان هستید.)

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَ خَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَ بَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَ نِسَاءً وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَ الْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا} [نساء: 1]

(ای مردمان! از (خشم) پروردگارتان بپرهیزید. پروردگاری که شما را از یک انسان بیافرید و (سپس) همسرش را از نوع او آفرید، و از آن دو نفر مردان و زنان فراوانی (بر روی زمین) منتشر ساخت. و از (خشم) خدائی بپرهیزید که همدیگر را بدو سوگند می‌دهید؛ و بپرهیزید از این که پیوند خویشاوندی را گسیخته دارید (و صله‌ی رحم را نادیده بگیرید)، زیرا که بیگمان خداوند مراقب شما است (و کردار رفتار شما از دیده‌ی او پنهان نمی‌ماند).)

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ قُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَ مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوزًا عَظِيمًا} [الأحزاب: 70- 71]

(ای مؤمنان! از خدا بترسید (و خویشتن را با انجام خوبیها و دوری از بدیها از عذاب او در امان دارید) و سخن حق و درست بگوئید * در نتیجه خدا (توفیق خیرتان می‌دهد و) اعمالتان را بایسته می‌کند و گناهانتان را می‌بخشاید. اصلاً هر که از خدا و پیغمبرش فرمانبرداری کند، قطعاً به پیروزی و کامیابی بزرگی دست می‌یابد.)

اما بعد، بهترین سخن، سخن الله است و برترین راه و روش، راه و روش محمد صلی الله علیه وسلم است، و بدترین کارها، نوآوری در دین بوده و هر نوآوری، بدعت است و هر بدعتی، گمراهی به شمار می‌رود و سرنجام هر گمراهی، آتش است.

ای مسلمانان، تقوای الله تعالی را پیشه کنید و او را مراقب کردار خود بدانید، و از او اطاعت کرده و از فرمانش سرپیچی نکنید، و بدانید که ایمان به الله تعالی شامل چهار مطلب مهم است:

ایمان به وجود الله، ایمان به ربوبیتش، ایمان به الوهیتش و ایمان به اسماء و صفات او.

در این خطبه، فقط پیرامون ایمان به ربوبیت الله صحبت می‌کنیم.

ای بندگان الله، ایمان به ربوبیت الله بدین معنا است که الله پروردگار بی‌همتایی است و هیچ یاری‌گری ندارد، پروردگار کسی است که خلق و پادشاهی و امر تدبیر این جهان تنها برای اوست، هیچ آفریننده و مالک و دستور دهنده‌ای به غیر از الله وجود ندارد.

الله متعال در مورد یگانه بودن خویش در امر آفرینش می‌فرماید: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ
وَالْأَمْرُ﴾ [الأعراف ۵۴]

(آگاه باشید که آفرینش و فرمان، از آن اوست.)

و می‌فرماید: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [البقرة ۱۱۷]

((الله) پدیدآورنده ی آسمان ها و زمین است.)

و می‌فرماید: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [فاطر ۱]

(حمد و ستایش از آن الله، پدیدآورنده آسمان ها و زمین است.)

ای مومنان، بزرگ‌ترین مخلوقاتی که خداوند آن‌ها را خلق کرده سیزده چیز هستند؛
و آن مخلوقات: آسمان‌ها، زمین، خورشید، ماه، ستاره‌گان، شب، روز، انسان،
حیوانات، باران، باد، دریاها و رودخانه‌ها هستند.

الله تعالی خودش را در قرآن به سبب خلق آفرینش ثنا و ستایش زیادی کرده است
به خصوص در ابتدای بعضی از سوره‌ها مانند جاثیه، آن‌جاییکه الله متعال
می‌فرماید: ﴿حَمْدٌ ۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۲) إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۳) وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۴)
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۵)﴾ [الجاثية ۱-۵]

(حا، میم * فرو فرستادن کتاب، از سوی الله توانا و حکیم است. * به یقین در آسمان
ها و زمین، نشانه‌هایی برای مؤمنان وجود دارد. * و در آفرینش شما و جنبندگانی
که (در زمین) پراکنده می‌کند، نشانه‌هایی برای اهل یقین است. * و در گردش
شب و روز و در رزق و روزی (بارانی) که الله از آسمان نازل می‌کند و با آن
زمین مرده را زنده می‌سازد و نیز در وزش بادهای، نشانه‌هایی برای خردمندان
وجود دارد.)

الله متعال در مورد یگانه بودن خویش در ملک و سلطه می‌فرماید: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدُّنْيَا وَكَبِيرَهُ تَكْبِيرًا﴾
[الإسراء ۱۱۱]

(و بگو: حمد و ستایش ویژه ی الله است که فرزندی برای خود نگرفته و هیچ
شریکی در فرمانروایی ندارد و چنین نیست که به سبب ناتوانی، یار و یاور داشته
باشد. و چنانکه باید او را به بزرگی یاد کن.)

همچنین می‌فرماید: ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ [فاطر ۱۳]

(این است الله، پروردگار شما؛ فرمانروایی از آن اوست و آنان که جز الله (به فریاد) می‌خوانید، مالک پوست نازک هسته‌ی خرما نیز نیستند.)

الله متعال در مورد دلیل یگانه بودن امر خویش می‌فرماید: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ [الأعراف ۵۴] (آگاه باشید که آفرینش و فرمان، از آن اوست.)

همچنین می‌فرماید: ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ [النحل ۴۰] (و چون اراده‌ی به وجود آمدن چیزی را نماییم، تنها کافی است که بگوییم: «باش»؛ پس بی‌درنگ به وجود می‌آید.)

همچنین می‌فرماید: ﴿وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ [هود ۱۲۳] (و همه‌ی امور به او بازمی‌گردد.)

ای مسلمانان، امر و دستور خداوند دو نوع است:

1. امر شرعی

2. امر تکوینی

امر شرعی وابسته به شریعت و نبوت است؛ زیرا الله متعال تنها کسی است که بر هر شریعتی که بخواهد دستور می‌دهد و هر چه را بخواهد بر اساس حکمت خویش آن را نسخ می‌کند. او کسی است که برای مردم آنچه را که مناسب حال آنهاست و هر آنچه که به صلاحشان باشد، تشریح می‌کند و تنها عبادت و کارهای پسندیده را تشریح می‌کند؛ زیرا که او به حال آنها آگاه است و به آنچه که به صلاح آنهاست داناست و نیز نسبت به آنها رحیم و مهربان است.

نوع دوم از امر خداوند امر تکوینی است، امر تکوینی مرتبط به تدبیر شؤون دنیا است و فقط خداوند به وزش ابرها، بارش باران، حیات، مرگ، روزی دادن، خلق کردن، زلزله، برطرف کردن آندوه، پایان دادن به جهان و دیگر کارها که در این دنیا اتفاق می‌افتد، دستور می‌دهد. اگر به چیز امر کند حتماً آن امر به وقوع می‌افتد و هیچ کس بر او چیره نمی‌شود و کار او را خنثی نخواهد کرد، چنانکه الله متعال می‌فرماید: ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ [النحل ۴۰]

(و چون اراده‌ی به وجود آمدن چیزی را نماییم، تنها کافی است که بگوییم: «باش»؛ پس بی‌درنگ به وجود می‌آید.)

و نیز می فرماید: ﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾ [القمر ۵۰]

(و فرمان ما، تنها یک کلمه و مانند یک چشم به هم زدن است.)

یعنی: دستور ما برای اینکه اراده کنیم چیزی را به دست آوریم فقط با گفتن کلمه (بودن) است و مانند یک چشم به هم زدن و بدون هیچ تاخیر آن چیز به وجود می آید.

خلاصه مطلب این است که امر خداوند به دو نوع؛ امر تشریعی و امر تکوینی تقسیم می شود که احکام سزا در روز قیامت بر آن مترتب می شود.

الله فهم و عمل نمودن به قرآن عظیم، به من و شما عطا نماید، و با آیات و اذکار حکیمانانه اش به من و شما فایده بخشد، سخنم همین بود و از الله برای خود و شما درخواست آمرزش و بخشش دارم و از او درخواست آمرزش کنید که او بسیار بخشنده و مهربان است.

خطبه‌ی دوم

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده،

حمد و ستایش مخصوص الله یگانه است و درود سلام بر کسی که هیچ پیامبری بعد از او نیست.

اما بعد، ای بندگان الله! از الله تقوا و پروا داشته باشید و بدانید که هیچ از خلق ربوبیت خداوند را انکار نکرده است، مگر کسی که از روی تکبر نه عقیده ربوبیت خدا را انکار کن، چنانکه فرعون با قوم خودش گفت: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ أَلَا عَلَيَّ﴾ [النازعات ۲۴] (من، پروردگار برتر شما هستم.)

و همچنین: ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ [القصص ۳۸]

(ای بزرگان! معبودی جز خودم برایتان سراغ ندارم.)

فرعون، ربوبیت الله را از روی عقیده انکار نکرد بلکه از روی تکبر و گردنکشی ربوبیت او تعالی را انکار نمود، الله متعال می‌فرماید: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ [النمل ۱۴]

(و نشانه‌های آشکار را از روی ستم و سرکشی انکار کردند؛ در حالی که دل‌هایشان به این معجزات باور داشت.)

سپس بدانید که مشرکان در زمان پیامبر به ربوبیت الله اقرار داشتند و با این حال شرک آنها در عبادت بود، به درستی که آنها ایمان داشتند که خداوند خالق و رازق و مدبر این جهان است ولی با این وجود همراه با خداوند شریک‌های در عبادت قرار دادند، مانند وثن و بت‌ها، و با انواع عبادت‌ها مانند دعا، ذبح، نذر، سجده و غیره به آنها روی می‌آوردند و همین امر سبب شد که در زمره‌ی کفار قرار گیرند و ایمان‌شان به ربوبیت الله بر خلقش سودی برایشان نداشت؛ زیرا که آنها به آنچه که مستلزم ربوبیت -که همان توحید الوهیت- است ایمان نیاوردند، پر واضح است که تنها اقرار نمودند به توحید ربوبیت برای دخول به اسلام کافی نیست تا اینکه عبادت را خالص برای الله قرار دهد، الله متعال در مورد اینکه مشرکان به ربوبیت او بر خلقش اقرار داشتند، می‌فرماید: ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۸۴﴾ (۸۴) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝۸۵ ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝۸۶﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝۸۷ ﴿قُلْ مَنْ مِنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۸۸﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ۝۸۹﴾^۱ [المؤمنون

[89-۸۴]

^۱ به تفسیر ابن کثیر پیرامون این آیات رجوع نما و به گفته‌ی شنقیطی رحمه الله در تفسیر آیه ۳۱ سوره یونس و آیه ۱۰۶ سوره یوسف و همچنین آیه ۱۰۶ سوره اسراء از ابتدا سخنش: «ویکثر فی القرآن العظیم الاستدلال علی الکفار باعترا فہم بر ربوبیتہ جل و علا» نگاه شود.

(بگو: اگر می دانید، زمین و هر که در آن است، از آن کیست؟ * خواهند گفت: از آن الله؛ بگو: آیا پند نمی گیرید؟ * بگو: پروردگار آسمان های هفت گانه و پروردگار عرش بزرگ، کیست؟ * خواهند گفت: (همه) از آن الله است؛ بگو: پس آیا تقوا پیشه نمی کنید؟ * بگو: اگر می دانید، پادشاهی و فرمانروایی بر همه چیز، به دست کیست؟ و کیست که امان می دهد و هیچکس در برابرش امان نمی یابد. * خواهند گفت: از آن الله است. بگو: پس چگونه فریب می خورید؟)

پس بدانید که الله سبحانه و تعالی شما را به کار مهمی دستور داده است؛ الله متعال می فرماید: {إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَاسَلِّمُوا تَسْلِيمًا} [احزای: 56] (همانا الله و فرشتگانش بر پیامبر درود می فرستند. ای کسانی که ایمان آورده اید! بر او درود فرستید و آن گونه که شایسته است، سلام بفرستید.)

ای الله! بر بنده و فرستاده ات محمد، درود و سلام بفرست و از اصحابش و از تابعین و از کسانی که تا روز قیامت به خوبی از آنان پیروی نمودند، خشنود باش،

ای الله! اسلام و مسلمانان را عزتمند و قوی بفرما و شرک و مشرکان را خوار و حقیر گردان و دشمنانت که دشمنان دین هستند نابود فرما و بندگان یکتاپرست خویش را یاری گردان،

ای الله، ما را در سرزمین مان در امان قرار بده، رهبران و مسئولان ما را درست و مُصلح قرار بده و آنان را هدایتگر و هدایت شده بفرما،

ای الله، به تمامی رهبران مسلمانان، برای استقرار احکام کتابت و سربلندی دینت توفیق بده و موفق گردان، و آنان را مایه رحمت برای مردمشان قرار بده.

ای الله! کسی که را هدف نادرست و بدی نسبت به اسلام و مسلمانان دارد، به خودش گرفتار کن و نیرنگش را به خودش بازگردان،

ای الله! غلاء، بیماری های واگیر، ربا، زنا، زلزله، سختی ها و بلاهای ناخوشایند را، چه آشکار باشد و چه پنهان، از ما و سرزمینمان و سرزمین های تمامی مسلمانان دور بگردان،

ای پروردگار جهانیان. پروردگارا! در دنیا و آخرت به ما خوبی عطا بفرما و ما را از آتش دوزخ در امان قرار بده، پروردگارمان که پروردگار عزت و بلندیست، از هر چه کافران توصیف می‌کنند، پاک و بی‌عیب است. و درود و سلام بر تمامی فرستادگان، و حمد و ستایش فقط مخصوص پروردگار جهانیان است.